

ה"ט 19307/01/21 - שמואל רפאלי, עופר זילביגר, אחיקם שמעוני נגד עופר ניב, אריה ברוך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 19307-01-21 רפאלי ואח' נ' ניב ואח'

לפני כבוד השופט רז נבון
המבקשים:

1. שמואל רפאלי
 2. עופר זילביגר
 3. אחיקם שמעוני
- ע"י ב"כ עו"ד מיכאל איילון ואילנה זיבנברג, גורניצקי
ושות' עורכי דין

נגד

המשיבים:

1. עופר ניב
 2. אריה ברוך
- ע"י ב"כ עו"ד יניב כהן

החלטה

לפניי בקשה למתן צווים לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**").

עמוד 1

במסגרת הבקשה, התבקש בית המשפט להורות למשיבים, להימנע מלהטריד את המבקשים בכל דרך, בין בעצמם ובין באמצעות אחרים, ובכל מקום לרבות בבתי המשפט, במקומות עבודתם של מרבית המבקשים לרבות ב-"בית דן" ובתוך כך להימנע מלאיים עליהם או ליצור עמם או עם בני משפחתם קשר בעל פה או בכתב או בכל מדיה דיגיטלית.

כמו כן התבקש בית המשפט ליתן צו מידי המורה על סגירת קבוצות פייסבוק וקבוצות וואטסאפ המוניות באמצעות מטרידים על פי הנטען המשיבים את המבקשים ומאיימים עליהם.

כפי שיובהר להלן, **דין הבקשה להתקבל בחלקה.**

א. תמצית הבקשה:

1. המבקשים הינם בעלי תפקיד/בעלי מניות בחברת התחבורה דן חברה לתחבורה ציבורית בע"מ (להלן: "דן"; "החברה").
2. על פי הנטען, בין החברה לבין מי מגמלאי החברה התנהל הליך בורות בגדרו התקבלה בשנת 2016 תביעתם של הגמלאים, ואולם לאחר מתן פסק הבורות פנה המשיב 1, מר עופר ניב (להלן: "המשיב 1"; "עופר") בדרישה להנהלת דן לקבלת כספים נוספים אלא שהנהלת דן סירבה לכך.
3. במקביל לכך, פתח על פי הנטען עופר במסע של הטרדות, הכפשות וביזוי פומבי רחב היקף כנגד המבקשים וחברי הנהלת דן נוספים, שאך הלך והחריף עד כדי חשש לפגיעה ממשית במבקשים ובבני משפחותיהם.
4. המבקשים מציינים, כי עופר והמשיב 2 מעלים באופן יומיומי ומטריד, פרסומים שונים ומטרידים לקבוצות פייסבוק שהוקמו בקשר עם אותה מחאה של גמלאי דן. חלקן של אותן קבוצות פייסבוק הן קבוצות פומביות שכל אחד יכול לצפות בתכנים המועלים בהן.
5. עוד מציינים המבקשים, כי קיימות חמש קבוצות וואטסאפ המונות מאות חברים אשר המבקשים אינם חברים בהן, ואולם בהן מועברים הסרטונים שמועלים בפייסבוק והמשיב 2 אף מקליט ושולח בהן תכנים מאיימים המכוונים כלפי המבקשים.
6. מתחוור, כי המבקשים ו/או מי מהם מנהלים הליכים משפטיים שונים כנגד מי מהמשיבים הן בבית המשפט המחוזי בת"א והן בבית משפט השלום ברמלה. המדובר בתביעות לשון הרע. לטענת המבקשים פרסומי המשיבים אף עודדו מפגנים להגיע לבית המשפט עובר לדיון בעניינם של המבקשים, לאיים עליהם ולהפחידם.

ב. תמצית עמדת המשיבים:

7. לטענת המשיבים, המדובר בתביעת השתקה; המשיבים טוענים, כי לא פנו למבקשים ואינם מתכוונים לפנות למבקשים או לבני משפחותיהם. המשיבים חפצים להחליף את הנהלת דן על ידי שכנוע חברים, ומשך הם מעלים על נס את חופש הביטוי המוקנה להם.
8. המשיבים סבורים, כי ההליך עולה כדי "תביעת השתקה" ומציינים, כי המבקשים מנהלים מסע שמטרתו

פגיעה במשיב 1, ובמסגרת זו אף הופקו על ידי המבקשים סרטונים, חלקם בעלי גוון מיני פוגעני כנגד המשיב 1.

9. יוער, כי על ידי המשיבים הוגשה תגובה ארוכה מאוד, ובה תצהירים שונים אשר אינם רלוונטיים למחלוקת דנן. עמודים על גבי עמודים (עשרות עמודים ומאות סעיפים) נפרשו טענות בדבר אי סדרים לכאוריים בחברת דן, כאשר לכל אלה אין רלוונטיות להליך שלפניי. אלה יתבררו, ככל שיתבררו באכסניה המשפטית המתאימה לכך.

ג. המסגרת הדיונית:

10. התיק הועבר לטיפול לאחר שניתנו בו החלטות מקדמיות ע"י כב' השופט צימרמן. לאחר שעיינתי בתיק הוצעה לצדדים הצעה לסיום המחלוקת.

11. נוכח סירובו של אחד הצדדים נקבע דיון בבקשה במעמד הצדדים ליום 31 בינואר 2021. המועד לא התאים למבקשים ומשכך הוצע על ידם מועד נדחה ובהתאם התקיים הדיון ביום 8 בפברואר 2021. עם סיום הדיון סיכמו הצדדים את טענותיהם בעל פה.

ד. דיון והכרעה:

ד.1. המסגרת הנורמטיבית- הטרדה מאיימת ופרסומים:

12. סעיף 2 לחוק, מגדיר הטרדה מאיימת כדלקמן:

"(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

13. המושג "הטרדה מאיימת" הוגדר בהצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001 (הצ"ח 3028, ג' באב התשס"א, 23.7.2001), באופן הבא:

"המושג "הטרדה מאיימת" או במקורו בשפה האנגלית "stalking" מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעות בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד"

וכן:

"הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה".

14. החוק מגדיר שני יסודות אשר בהתקיימם קמה עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. **הראשון:** דורש, כי אדם אשר כלפיו מופנית הבקשה ביצע בעבר הטרדה או נקט באיומים כלפי המבקש. **השני:** דורש כי הנסיבות תומכות במסקנה כי אותו אדם עלול להטריד או לאיים או לפגוע בשלוות החיים, הפרטיות, והחירות של מבקש

הבקשה. משמע, החשש מפני הישנותה של אותה התנהגות (לעתיד לבוא) הופך "הטרדה" סתם ל-"הטרדה מאיימת".

בנוסף ומעיון בדברי כנסת ישראל (דיון במליאת הכנסת מיום 21 במרץ 2001 בעניינו של החוק) עולה, כי כוונת המחוקק במונח **"stalking"** הינה להטרדה העולה כדי אובססיות.

15. הטרדה מאיימת יכולה להיעשות כחלק מאינטראקציה פיזית בין המוטרד למטריד, והיא יכולה גם להיעשות בדרכים אחרות, לרבות בטלפון, באמצעות פניות בדוא"ל, ברשתות חברתיות או באמצעים דיגיטליים אחרים. הכל בהתאם לנסיבות ולחשש מפני הישנות ההטרדה.

16. בעניינו, ההטרדה המיוחסת למשיבים, הינה בעיקרה, בדרך של פרסומים מכפישים במדיות השונות (פייסבוק, וואטס-אפ). בנוסף נעשתה פנייה אקטיבית לבני משפחתו של המבקש 1.

17. אשר לפרסומים מכפישים; ככלל, האכסניה המשפטית הטבעית להתמודד עם אותם פרסומים, היא בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה- 1965 (להלן: **"חוק איסור לשון הרע"**), שעה שעל פי הפסיקה הנוהגת לא על נקלה יינתנו צווים זמניים המורים על הסרת פרסום פוגע או הגבלתו ובשלב זה תדיר שעקרון חופש הביטוי גובר. ראו, ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג (3) 840, בסעיף 28:

"כפי שראינו, הזכות לחופש הביטוי היא זכות יסוד בשיטתנו. משקלה ניכר. כל עוד לא הוכרעה שאלת האחריות בגין לשון הרע, ידה על העליונה כנגד הזכות לשם הטוב. כל עוד הפרסום אינו אסור, יש ליתן לו את מלוא החופש. מכאן, שאין להגביל את חופש הביטוי בדרך של ציווי לשעה, ובלבד שהנתבע מעלה טענה, שאינה טענת סרק, כי בידיו להגן על הפרסום".

כן ראו: רע"א 10771/04 רשת תקשורת והפקות (1992) בע"מ נ' פרופ' אטינגר, פ"ד נט(3) 308 (2004).

18. ממילא גם שנוכח עקרונות היסוד בדבר חופש הביטוי, לא על נקלה ניתן יהיה לעשות שימוש בחוק למניעת הטרדה מאיימת, על מנת לעצור פרסומים והתבטאויות. **החוק למניעת הטרדה מאיימת אינו "דרך עוקפת" להשתקת התבטאויות, לגדיעת שיח או לקיצור הליכים משפטיים לפי חוק איסור לשון הרע.**

19. עשיית שימוש בחוק למניעת הטרדה מאיימת ביחס לפרסומים, הינה אם כן חריג לכלל, והיא יכול להיעשות, רק מקום שבו נעשה שימוש בלשון איומים מפורשת או במקרים שבהם הפגיעה בשלוות החיים והחדירה למרחב הפרטי היא כה עמוקה, עד אשר ניתן להסתייע גם בהוראות החוק. ראו, ע"א (חי') 43482-10-18 יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי (פורסם בנבו, 15.1.2019):

"רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם מדובר בפרסום הפוגע באופן קיצוני בשלוות חייו של המבקש, לרבות במקרים בהם הפרסום עלול לסכן את שלומו או בטחונו, ישקול בית המשפט מניעת פרסום עתידי בדרך של צו מניעה עתידי כנגד המפרסם בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת".

2.ד. מן הכלל אל הפרט- דיון והכרעה:

20. מטענות הצדדים התחוו, כי קיימת מחלוקת בין הנהלת חברת דן לבין מי מבעלי המניות/נהגים. מחלוקת זו נוגעת בכספים המגיעים להם לטענתם, כמו גם ביחס להתנהלות ההנהלה. בקשר עם המחלוקת, התנהל הליך בורות בין החברה לבין כ-24 בעלי מניות עליהם נמנים המשיבים.
21. מטיעוני הצדדים עולה מערכת יחסים עכורה בין הנהלת חברת דן לבין אותה קבוצת חברים ו/או מי מהם. המבקש 1 הינו יו"ר חברת דן, המבקש 2 היה בעבר מנכ"ל וכיום מכהן כיו"ר משותף והמבקש 3 שימש על פי הנתען כיועמ"ש של חברת דן, וכיום משמש כסמנכ"ל.
22. המאבקים הביאו לפעילות מחאה במרשתת, כמו גם בקבוצות וואטסאפ שנפתחו בקשר לכך על ידי בעלי מניות/חברים בדן.
23. במסגרת זו, נוהג המשיב 1 (אשר מגדיר את עצמו בתצהירו כבעל מניות מודאג אשר סבור, כי קיימת שחיתות בצמרת חברת דן) לפרסם את הגיוני השונים בסרטונים שאותם הוא מעלה ברשת החברתית פייסבוק. מדובר בסרטונים אשר מועלים בקבוצות שבהן חבר המשיב 1 ביחד עם חברי דן נוספים או בדף הפייסבוק הפרטי שלו. כמו כן, קיימות גם קבוצות וואטסאפ שונות של אותם חברי דן שבהן מוחלפות דעות בעניין הדרישות לקבלת כספים. **בסרטונים נשמע תדיר המשיב 1 פונה למבקש 1.**
24. פרסומים שבוצעו על ידי המשיב 1 במרשתת, הובילו החל משנת 2017 לתביעות לשון הרע אשר הוגשו על ידי מי מהמבקשים בבית המשפט המחוזי בת"א וכן בבית משפט השלום ברמלה. מדובר בהליכים שתלויים ועומדים.
25. גם המשיב 2 נוהג להביע את עמדתו- לא בסרטונים, אלא בקבוצת הוואטסאפ של אותם חברי דן.
26. הפרסומים שהוצגו לי הינם פרסומים שבוצעו על פני תקופה ארוכה. פרסום ראשון שבוצע בחודש פברואר 2019, והמשכם בשנת 2020 ו- 2021.
27. בנוסף, נעשתה ביום 3 בינואר 2021 **פנייה אקטיבית** מצדו של המשיב 1 (ועל כך אין חולק) **לביתו של המבקש 1**, שעה שנשלח אליה לטלפון הנייד סרטון (נספח "3") ובו צילום הפגנה בפתח בית המשפט ברמלה, כאשר ברקע נשמעות צעקות וגידופים למבקשים ו/או מי מהם אשר נכנסים לבית המשפט. בדיון שהתקיים היום הודה המשיב 1 (עמ' 9, ש' 13-8), כי את הסרטון הוא שלח גם **לאשתו של המבקש 1, כמו גם לבנו.**
28. בהמשך אף התבטא המשיב 1 בקשר לכך בפייסבוק שעה שהעלה סרטון ובו הוא נשמע אומר בין היתר בקשר לכך את הדברים הבאים: **"כן שמואל ששולחים סרטים מזהמים לילדים שלי איך אמרים? הכל טוב הכל בסדר. מה יש? יש לך גם ילדים לא? אז בוא נבדוק איך הם מגיבים לסרטים שלך. שלחתי להם דוגמה, יש לי עוד הרבה וגם אם יחסמו אותי, יש לי חדשות בשבילך. הכל יגיע אליהם הכל, אין חסינות..."**
29. **לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ושמעתי את עמדתם סברתי, כי דין הבקשה להתקבל בחלקה.**
30. אקדים ואבהיר כבר עתה, כי במסגרת הליך זה, אין כל היתכנות משפטית ואין אכסניה מתאימה במסגרת החוק למניעת הטרדה מאיימת, להורות על סגירת קבוצות פייסבוק או וואטסאפ שעוסקות במחאה כנגד הנהלת דן ו/או כנגד המבקשים.
31. גם את הזכות להפגין (ככל שמדובר בהפגנה חוקית), לא ניתן באמצעות הליך זה להגביל, וודאי שעה שאין

טענה, כי ההפגנות נעשות בסמוך לבתייהם של המבקשים, אלא רק בסמוך לבתי משפט שבהם מתבררים עניינים משפטיים של מי מהצדדים.

32. מכאן, שהבקשה בהיבט זה מוקשית, שכן הסעדים המבוקשים בה, שעניינם הגבלת זכות המחאה, בין אם בדרך של הפגנה ובין אם בדרך של מתן פומבי לשיתוף תכנים בדבר התנהלות כזו או אחרת של הנהלת דן אינה מתאימה לאכסניה של החוק למניעת הטרדה מאיימת.

33. אשר לפרסומים ולפניות לבני המשפחה: עיינתי בפרסומים והאזנתי לסרטונים שהוצגו לי. חלק מן הפרסומים הם פרסומים בכתב, חלקם גם בעל פה, רובם הינם של המשיב 1, אשר מרצה את משנתו ביחס להתנהלות המבקשים או מי מהם; חלקם גם של הפגנות מחוץ לבתי המשפט שעה שמתקיים דיון בעניינם של הצדדים ונשמעות קריאות בגנות המבקשים אשר נכנסים לבתי המשפט.

34. לאחר שעיינתי בפרסומים ולאחר שאף הובהר לי כי בוצעה גם פנייה ישירה לבני המשפחה של המבקש 1 סברתי, כי **אכן ישנם מספר סוגי פרסומים שמצדיקים את התערבות בית המשפט**, באופן שבו יינתן צו למשיבים להימנע מפרסומים שכאלה, וייאסר עליהם ליצור קשר עם המבקשים ובני משפחותיהם, הכל כמפורט בפרק "ו" להחלטה זו.

35. הסוג הראשון - פרסומים הקוראים לאלימות או לפגיעה פיזית במבקשים:

הובאו לעיוני פרסומים שונים שבוצעו על ידי המשיב 1, אשר עשויים להתפרש כקריאה לאלימות או לפגיעה פיזית במבקשים:

· פרסום בפייסבוק משנת 2019 של המשיב 1 הקורא בין היתר, כי: **"צריך ללכת לילה לילה לבתים של חברי ההנהלה לעשות להם מי שברך, ללכת לבית דן לזרוק כמה מהם מלמעלה למטה..."**.

· פרסום בפייסבוק מיום 9 בינואר 2021 שמתייחס להיערכות להפגנה בסמוך לבית המשפט, לקראת דיון שאליו עתידים להגיע המבקשים ו/או מי הם: **"אני רוצה להגיד לכם שאת השעונים האלה אני הייתי שובר ואז זורק אותם על החברי הנהלה הייתי פשוט שובר אותם, עושה סרט יפה ואז זורק אותם על החברי הנהלה כשהם מגיעים לבית המשפט"; "אני גם אשבור אותו השבוע מול המצלמה ואני גם אביא אותו שנוכל לזרוק אותו על האנשים הנבזיים והחזיריים האלה"**.

· פרסום מיום 3 בינואר 2021 (סרטון): **"כן שמואל רפאלי. עשית לנו שואה אנחנו נעשה גם לך שואה, זה לא בעיה תאמין לי רק התחלנו"**.

ודוק- הסבריו של המשיב 1, כאמור בס' 211 לתצהירו, כי מדובר בלשון עממית הינם הסברים בדיעבד לשיח שיש בו כדי ללמד על התנהלות עוכרת שלווה.

· סרטון מיום 5 בדצמבר 2020: **"שמואל ריסק 24 בתים והגיע הזמן שנרסק לו את הבית. כן הגיע הזמן מה יש? עין תחת עין שמואל אתה מאמין גדול...עין תחת עין למה לא?"**.

גם המשיב 2 התבטא בצורה שיש בה להלך אימים (הן נוכח אזכור שמו של המבקש 3, לצד שם אמו- דבר הנהוג בעת פטירה או מחלה קשה) והן נוכח ההבטחות להיפגש ליד ביתו של מבקש 1, באופן כדלקמן:

· הודעת וואטסאפ מיום 14 בינואר 2021: "אחיקם השמעוני בן חנה, מר בבילה, מר זילביגר, על מה שסחבתם, מה שהבאתם עלי אני אביא עליכם פי אלף, פי אלף, צ'או שמואל נתראה ליד הבית שלך בטי.אל.וי."

פרסומים אלה עלולים לסכן את שלומם וביטחונם של המבקשים. לענייננו, הם עולים כדי הטרדה מאיימת.

מדובר בפרסומים אשר מעודדים אלימות. פרסומים כאלה אסורים, ומצדיקים את התערבות בית המשפט. אין בהם דבר וחצי דבר עם חופש הביטוי. **זריקת אנשים למטה, ריסוק בתים, זריקת שעונים שבורים, עשיית שואה ועוד, הם ביטויים העולים כדי הטרדה מאיימת ופוטנציאל ההישנות שלהם קיים.**

אני ער לכך, כי למשיבים יש טענות ביחס להתנהלות המבקשים או הנהלת דן. זכותם לברר את הטענות בכל אכסניה משפטית, וחופש הביטוי מאפשר להם גם לנהל שיח, ולו גם ביקורתי, לא נעים ולא מחמיא. יחד עם זאת, המעבר לשיח המעודד אלימות פוטנציאלית אסור, אין לאפשר אותו ודומה, כי המשיבים אינם ערים לחומרה שבדברים.

בדיון שהתקיים לפניי היום הסתבר, כי **המשיבים אינם מוכנים ליטול אחריות ביחס למשמעות האמירות**. בעמ' 13 נשאל המשיב 1 האם האמירות סבירות ולגיטימיות ועל כך השיב: "לגיטימיות וסבירות ואפשר לעשות אותם גם ליד בית ראש הממשלה בבלפור" עמדה זו מוקשית שעה שמדובר באמירות שיש בהן קריאה לאלימות. גם יחסו של המשיב 2 למבקשים, אותם הוא מכנה "רוצחים" מלמדת על חשש מפני אסקלציה בהתבטאויות.

36. הסוג השני- פרסומים הקוראים להטרדת בני משפחתם של המבקשים:

הוצגו לעיוני פרסומים מצדם של המשיבים 1 ו-2, שבוצעו בקבוצות הרלוונטיות של המחאה כנגד הנהלת דן, אשר עולים כדי קריאה אפשרית בבני משפחותיהם של המבקשים באופן אשר עשוי לפגוע בביטחונם ובשלוות חייהם:

· סרטון מטעם המשיב 1 מיום 3 בינואר 2021: "יש גם לך ילדים לא? אז בוא נבדוק איך הם מגיבים לסרטים שלך. שלחתי להם דוגמה, יש לי עוד הרבה וגם אם הם יחסמו אותי- יש לי חדשות בשבילך. הכל יגיע אליהם. הכל! אין חסינות, עשית שואה למשפחה שלי, אני אעשה שואה למשפחה שלך". [ההדגשה אינה במקור]

· סרטון מטעם המשיב 1 מיום 5 בינואר 2021: "תגיד גם לבת שלך, לרעות, שאין לה סיכוי להיפטר ממני אפילו שאני נכה ואפילו שאני לא בדיוק אדם בריא אתה יכול להגיד לה שאין לה סיכוי להיפטר ממני. מה לעשות. זאת המציאות. עם האמת צריך לחיות הרבה שנים" [ההדגשה אינה במקור]

· סרטון מחודש אוגוסט 2020 (נספח "16"): "אגב זילביגר [מבקש 2- הח"מ],...כי יש לנו חבילה ותודיע לנו מתי אתה לא בבית שנשלח אותה עם דואר ישראל, דואר שליחים הכוונה, אנחנו לא צריכים אותך בבית, אנחנו צריכים שאחרים יפתחו את החבילה".

· בסרטון נספח "17" אומר המשיב 1: "...אולי גם כמה נשים שיתאגדו וילכו לבתיאם, יביישו את הנשים שלהם..."

· הודעה מוקלטת של המשיב 2 מיום 21 בנובמבר 2020 (נספח "22"): "זילביגר...אשתך עוד תשמע ממני, אל תדאג אני אראה לה כל מיני דברים יפים עליך, חתיכת אדיוט".

עידוד לפגיעה בבני המשפחה של המבקשים, או יצירת קשר עמם לצורך הטרדתם והפעלת לחצים עליהם, על מנת שהמבקשים יתרצו ויעתרו לפניית המשיבים כחלק מהסכסוך עם הנהלת דן הוא חציית קו אדום. אין לעשותו.

יוער, כי בסעיף 17 לתגובה שהגישו המשיבים נטען על ידם, כי אין בכוונתם לפנות לבני המשפחות של המבקשים, וכי אין זה סגנונם. בפועל הסתבר, כי פנייה נעשתה. בדיון התחוויר גם, כי אין בכוונת המשיבים לחדול מכך.

אני ער לכך, כי למשיב 1 טענות לפיהן היו אלה דווקא המבקשים שעמדו מאחורי שליחת סרטונים מבישים אודותיו לבני משפחתו. גם אם הייתי יוצא מנקודת הנחה, כי יש ממש בדברים (ואיני עושה כן, שכן ראיות מספקות לא הוצגו בהקשר זה ונוכח טבעו של ההליך לא ניתן לברר סוגיה זו כדבעי), הרי שאין בכך כדי ליתן היתר או הצדקה להלך אימים בדרך של פרסומים הנוגעים לבני משפחתם של המבקשים. ככל שמאן דהוא שלח למשיב 1 או מי מטעמו סרטון מביש אשר מקים לו לטענתו עילת תביעה, יתכבד ויממש אותה- אין בכך כדי לאפשר לו להטריד את בני המשפחה של המבקשים.

עוד יוער, כי בסעיף 206 לתצהירו, מאשר המשיב 1, כי הוא שלח את הסרטון אשר צורף כנספח "3" לבקשה, לגב' רעות רפאלי, בתו של המבקש 1 ומוסיף: "**אציין כי זו הייתה פנייה חד פעמית וזאת בהיותה סמנכל משאבי אנוש בחברת בת של דן-מחסני להב והיא איננה הילדה הקטנה והמפוחדת אשר ניסו לצייר בבקשה**" והוא אף מציין, כי היא השיבה לו בהודעות נאצה לרבות: "שתמות"; "בן זונה אתה" ועוד קללות. לטענת המשיב 1, אין מדובר ב'שה תמים' (כך, כהגדתו) אלא היא חלק ממנגנון השחיתות שאביא אחראי לו ביחס לבני המשפחה האחרים שאליהם נשלח סרטון לה הובא הסבר או נימוק). טענות המשיב 1 בעניין בתו של המבקש 1 מדגימות וממחישות את הצורך במתן צווים בעניינם של בני המשפחה. שליחת סרטון המתעד כיצד מגדפים את המבקש 1 בכניסה לבית המשפט ברמלה עולה כדי התנהלות עוכרת שלוה שעולה מדרגה, והעובדה שבתו של מבקש 1 מצאה לנכון להשיב בתקיפות נוכח קבלת סרטון לטלפון הנייד שלה מהמשיב 1, הינה תולדה של התנהלות המשיב 1, אשר פנה אליה ללא קבלת הסכמתה ושלח אליה סרטון לטלפון הנייד שלה.

גם הדברים שבאו לאחר מכן מפיו של המשיב 1, בסרטון נספח "5" לבקשה, שבו מבהיר המשיב 1, כי בכוונתו להגיע לילדי המבקש 1 גם אם יחסמו אותו, מלמדים על **חשש מפני הישנות**, ועל התנהלות עוכרת שלוה שיש לעצור אותה.

דומה, כי גם היחס המזלזל בתצהירו של המשיב 1, שהופגן כלפי בתו של המבקש 1 מעצים את החשש, כי מבחינתו אין אבחנה בין המבקשים לבין ילדיהם, וכי אם לסברתו ילדיו קיבלו סרטון שמעורר קושי (טענה שלא הוכחה, וגם אם היו לה ראיות לא היה בכך כדי לשנות מהמסקנה), הוא רשאי לפנות לילדי המבקשים ולהפריע לשלוות חייהם. ודוק- העובדה שבתו של המבקש הינה בת 35 ולא ילדה, אינה הופכת את פנייתו אליה למותרת. היא אסורה בהיותה טורדת את המנוחה והשלווה.

הדברים מקבלים משנה תוקף נוסף נוכח התעקשות המשיבים לזמן את בתו של מבקש 1 לדיון כדי לחקור אותה, זאת הגם שהמשיב 1 מודה כאמור ב"רחל בתך הקטנה" בפניה אליה (לא אפשרתי זאת נוכח חששה והעובדה שאינה צד. ודוק- החוק מאפשר בס' 4 כי הפנייה תעשה ע"י אדם מטעמו של הנפגע). הרצון לזמן את הבת כדי להתעמת עמה, שעה שהמשיב 1 אינו חולק על פנייתו אליה פשוט אינו מובן.

נוכח ההתנהלות כאמור, צווים צריכים להינתן.

גם בכל הנוגע למשיב 2 הסתבר, כי זה משום מה עומד על הפנייה לבני משפחה- ובדיון שהתקיים לפני היום הוא אף מבהיר, כי יש לו משהו להראות לאשתו של המבקש 2, זאת מבלי שהדגים כל צידוק לפנייה שכזו.

37. אבהיר, כי יתר הפרסומים המיוחסים למשיבים (בתוך הקבוצות עצמן) לרבות אלה הקוראים לבוא ולתמוך במשיבים בבית המשפט, פרסומים בדבר התנהלות לא תקינה לכאורה, בזבוז כספים לכאורה, אמירות לא נעימות וטורדות את השלווה שיש בהן ביקורת, אינן מזכות את המבקשים בצווים לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת. אין בדברים כדי למנוע מהמבקשים לנקוט בכל הליך משפטי אחר על פי דין, בהתאם לאכסניה המשפטית המתאימה.

ה. נושאים נוספים שמצאתי לנכון להתייחס אליהם:

38. בסעיף 154 לתצהירו של המשיב 1 (תצהיר של עשרות עמודים ומאות סעיפים) נטען, כי המבקשים לא פעלו להקטין את נזקיהם ובסעיף 155 נטען, כי מדובר בפרסומים שאינם חמורים. כמובא לעיל, עסקינן בחוק למניעת הטרדה מאיימת- בכל הנוגע לקריאה לאלימות ופגיעה בבני משפחה, אין צורך להקטין נזק וטענות מעין אלה נדחות בזאת. גם הטענות בדבר "מעשה של מה בכך", שעה שהמשיב 1 מציע להגיע ל"בית דן" ולזרז אנשים מלמעלה למטה אינו מעשה של בכך.

39. בסעיפים 159-179 לתצהירו הפליג המשיב 1 להגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע. אינני דן בהוראות חוק זה, וממילא שביחס לחלק מהפרסומים האכסניה המתאימה לכאורה היא במסגרת הוראות חוק זה ולא במסגרת החוק למניעת הטרדה מאיימת.

40. על ידי המשיבים עלו טענות, לפיהן הפרסומים שהוצגו והמלל שצוטט הוצא מהקשרו. מנגד לא הוצג תמלול סותר או מלל המאין את הדברים. למעלה מן הצורך - עיינתי בפרסומים שצורפו על גבי החסנים ניידים והדברים לא נסתרו.

41. למעלה מן הצורך אשוב ואבהיר, כי הליך זה אינו חלף תביעת לשון הרע. הליך זה לא נועד להוות חלף ניהול הליך משפטי סדור, ומכאן שהצווים שניתנו בגדרו אינם באים לפגוע בחופש הביטוי, אלא למנוע פרסומים העולים כדי הטרדה מאיימת.

42. הצורך בצווים הינו פועל יוצא, של חשש מפני הישנות ולאחר שהסתבר, כי ההתנהלות כמובא לעיל ביחס לפרסומים הנזכרים לעיל, כמו גם הפניות למבקשים/בני משפחה עולה כדי הטרדה מאיימת עוכרת שלוה.

ו. התוצאה האופרטיבית:

43. דין הבקשה להתקבל בחלקה בלבד.

44. אני אוסר על המשיבים ליצור קשר ישיר עם המבקשים ו/או מי מבני משפחתם, להטריד אותם, לאיים עליהם, לעקוב אחריהם, או לפגוע בפרטיותם.

45. אשר לפרסומים- אני אוסר על המשיבים לבצע פרסומים עיתדיים הנוגעים לבני משפחתם של המבקשים; אני אוסר על המשיבים לבצע פרסומים עיתדיים שיש בהם קריאה לאלימות או פגיעה פיזית ישירה או עקיפה במבקשים או בבני משפחתם.

46. מנגד- אין בצווים כדי "לסתום פיות" ולמנוע ביקורת על התנהלות המבקשים או הנהלת דן, הכל בכפוף לקיום הצווים דלעיל, כמו גם להוראות כל דין שחל.

47. **תוקף הצו עד ליום 8 באוגוסט 2021 (כולל).**

המזכירות תדוור לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשפ"א, 08 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.